

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den Danske Stats-Kirke upartisk betragtet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 19. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_534A-txt-shoot-idm759/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

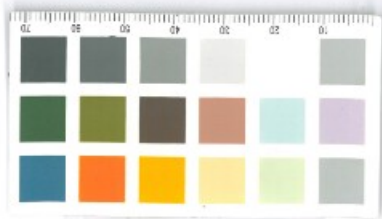
Fæderne = Troen en Debs = Dom, som jeg vel troer „San deroppe“ vilde aldrig stabsfæste, men som desuagtet kunde blive sørgelig nok for det Land, hvor den sættes.

Alter-Bog og Sogne-Baad.

En Ting vil jeg her stræbe at vise, først, at naar Præster af Fæderne = Troen skal være bundne til Alter = Bogen, kan deri Intet forandres, som er værdt at nævne, dernæst at om end Alter = Bogen ganske som den er bogstavelig blev fulgt af alle Præster, kunde dog Fæderne = Troens Bekendende ei uden Sogne = Baadets Løsning faae Samvittigheds = Frihed, og endelig at Præster af alle Bekendelser trænge i Grunden lige høit til dogmatisk og liturgisk Frihed for værdelig at giøre Stolen den Høit, Den behøver og maa vente af sin Kirke.

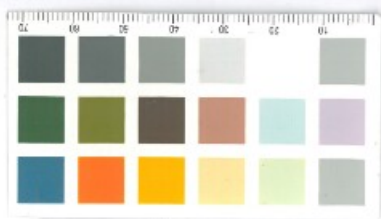
Min første Paasand, at skal Præstene af Fæderne = Troen herefter være bundne til en Alter = Bog, maa den i Grunden blive som den er, grunder sig derpaa, at Liturgi og Lærdom hos de Lutheriske Christne er paa det Høieste forbundne, og Ordet ved Raade = Møderne, som netop er det store Livets Væle i Liturgien, ingenlunde en blot Gjenstand for „Smag og Behag“, men Hilden til hele de Troendes Haab og Trost, saa, hvem der vil berøve dem det, vil, hvad enten de veed det eller ikke, ret egenlig berøve dem der es Meligjon.

Dette, som Fæderne = Troens Modstandere na-

turligtvis havde en fantastisk Paastand, maa seplens klinge de fleste i vore Dage fremmed, da hele Kirke-Sagen i Hederne sædvanlig er behandlet blot for Smagens Dom-Stol, under den udtrykkelige eller tause Forudsætning, at kun den vandrumsfulde Almue kunde talde paa at sige, Man vilde give dem en „ny Tro“, naar Man blot forandrede „Formularerne“ ved Daaben og Radværen. Men det klinge nu fremmed eller velbekendt, lissig eller skurrende, saa er det sendt, og vilde for sidste ordages, om det blev dulgt, at ved Raade-Midlerne kan saa godt som slet ikke reeres, naar Hederne-Troen skal ogsaa blot sige sig taalt i Stats-Kirken. At nemlig den Christne Kirke, naar Man tog Raade-Midlerne bort, med det Samme var forsvundet, det vil vist nok Mange nægte, men at den derved havde alt Tiltraakkende for dem, der i Kirken søge guddommelig Trost over Synd og Dod og al Verdens Misfommelighed, altsaa alle Raaderne-Troens virkelige Tilhængere, det er dog ligevist, og kun om dem er jo Taler her, saa jeg kan lade det ganske staa ved sit Værd, om det kunde betale sig at holde en Stats-Kirke for Høll, der enten slet ingen Trang selde til guddommelig Trost over Synd og Dod og Verdens Mis, eller meende dog, de kunde selv lade sig til den.

Men er nu Raade-Midlerne Kirke-Statens eller „Kirkenes Gode“, da kan heller Ingen nægte, der er „visse Ord“, hvorpaa deres Tægtighed beroer, og hvormeget der nu end kan

□ □